

Fotodagboek

Karin Vandoorne

Sinds 2004 werk ik in Dijlehof. Ik startte er als ergotherapeute om naast de zorg ook het wonen en leven meer vorm te geven. Nadien deed ik een vervanging als verantwoordelijke animatie om tot slot, met de komst van Nita als ergotherapeute, in een beleidsfunctie te stappen. Er was geen voorganger en dus vulde ik de functie stapsgewijs in samen met de dagelijks verantwoordelijke, steeds uitgaande van reële noden van medewerkers en bewoners. Uiteraard wordt zo'n functie gekleurd door je eigen persoonlijkheid en levenservaringen. Ook mijn opleidingen als ergotherapeut en kinesitherapeut en later kwaliteitscoördinator, contextuele therapie en

bemiddelaar zijn verweven in mijn werk.

Heel dikwijls wordt me de vraag gesteld: "Maar wat houdt je functie eigenlijk in?"

Ik heb een bepaald beeld, een voorstelling van hoe het leven in een groter geheel, een organisatie, een gemeenschap er kan uitzien. Het komt grotendeels overeen met de visie die we samen met een werkgroep in 2013 hebben uitgeschreven. De volgende stap is om die woorden inhoud te geven, voelbaar te maken en in praktijk te brengen voor iedereen die met Dijlehof in contact komt. En waar nodig bij te sturen.

Als beleidsmedewerker probeer ik net als iedereen bij te dragen tot een goede samenwerking. Gevrijwaard van de dagelijkse en continue zorg krijg ik de tijd en de ruimte om af en toe stil te staan, te evalueren en verder te focussen op wat er anders kan, al dan niet beter. Stelt zich een probleem dan zal ik dat samen met anderen bevragen, onderzoeken, analyseren en kaderen in de juiste context. Naast het zoeken naar hoe we een probleem vandaag kunnen oplossen, blijven we focussen op hoe we problemen proactief kunnen voorkomen. Dit kan door in gesprek te gaan en door mensen blijvend te betrekken via maandelijkse nieuwsbrieven, gebruikersraden, sociale media, overleg en opleiding.

Positieve beeldvorming is mijn drive. We doen het goed samen in Dijlehof en dat mag gezien worden. Foto's zijn de beste manier om aan de familie en de buitenwereld te tonen wat er echt leeft in dit huis. Hier kan ik hobby en werk perfect combineren.

Zorgen dat iedere stap, groot en klein, die gezet wordt een stap in de goede richting is, de richting aangegeven door de visie. Om de visie te versterken en zichtbaar te maken worden gerichte acties, projecten op touw gezet.

“EHBO-omgangszorg” is één van de projecten die ik in Dijlehof heb opgestart. Met projecten hoop ik medewerkers maar ook bewoners uit te nodigen, wakker te houden en open te staan voor verandering. Vorig jaar werd “fietsen voor alle leeftijden” nog concreter met de komst van de riksja en de duofiets voor bewoners en leasefietsen voor het woonwerkverkeer van medewerkers. Voor dit

jaar staan de recentste projecten “dagelijks groen” en het “bewegingsadvies” op het programma. Over deze laatste lees je meer in deze krant.

Openstaan voor kritiek, voor een opmerking of een suggestie is ook een van mijn stokpaardjes. Iedere klacht is een kans. Maar daarnaast ontvangen we ook graag complimentjes, horen we graag waar het goed gaat en delen we dat met alle medewerkers die hiertoe hebben bijgedragen. We verzamelen ze in een boek, zo kunnen we ze ons blijvend herinneren. Een schouderklopje doet deugd.

Sinds enkele jaren ben ik ook beleidsmedewerker van het samenwerkingsverband Woonzorgnet-Dijleland. Het is ontzettend verrijkend. Je kan van elkaar leren, krachten bundelen, elkaar inspireren tot zelfs uitdagen. Voor mij persoonlijk is het een leerschool omdat het beleid voeren is op middellange en lange termijn. Een valkuil in zo'n groter geheel van autonome organisaties is dat er te veel aandacht gaat naar de verschillen i.p.v. werk te maken van de gelijkenissen en elkaar daarin te versterken en te ondersteunen. Dat is de doelstelling van het maandelijks beleidsoverleg met het beleidsteam. Daarnaast

zijn er overkoepelende thema-gerichte werkgroepen zoals deze met de beleidsmedewerkers van de vier huizen, met de vier mobicoaches in het kader van duurzame mobiliteit. Binnen de ethische commissie vertegenwoordig ik samen met Veerle, de kinesiste, Dijlehof.

Werk genoeg dus, voor die ene beleidsmedewerker in Dijlehof. Soms eenzaam omdat je nergens en overal toe behoort. Soms moeilijk om iedereen op één lijn te krijgen. Maar vooral gevarieerd, boeiend, met dagelijkse uitdagingen en met voldoende vrijheid binnen een duidelijk kader.

Karin Vandoorne

